

อพยคหติ อพยคหตินะ นาโน

นักศึกษาที่ได้รับรางวัลพิเศษ

ม.ร. ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๕

กานนี้มหาวิทยาลัยได้เกียรติความร่วมมือจากนักศึกษาชั้นนำ ให้ได้รับรางวัลพิเศษ แก่ความสามารถด้านต่างๆ ดังนี้

ผู้ได้รับรางวัลพิเศษ มีดังนี้

- 1. ห่านอธิการบดี
- 2. แผนกวิชาบริหาร
- 3. แผนกเงิน
- 4. แผนกสถาณที่และสวัสดิการ
- 5. แผนกพัสดุ
- 6. แผนกวิชาสุขภาพ
- 7. โรงพยาบาลรามคำแหง
- 8. แผนกฝ่ายค่าวรา
- 9. กองห้องสมุด
- 10. สวป.
- 11. คณะนิติศาสตร์
- 12. คณะบริหารธุรกิจ
- 13. คณะมนุษยศาสตร์
- 14. คณะศึกษาศาสตร์

นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่ห้องสมุดมหาวิทยาลัยรายงานว่า มีนักศึกษาอีกหลายคนยังไม่ได้นำหนังสือที่ยืมมาส่งคืนห้องสมุดตามกำหนดเวลา จึงขอประกาศให้นักศึกษาที่ยืมหนังสือไปรับหนังสือห้องสมุดโดยเร็ว

จึงขอประกาศให้ทราบทั่วทั้งน้ำ ผู้ที่ฝึกหัดได้ โครงการนี้ทั้งกังกลามช้างทัน มหาวิทยาลัยจะไม่รับลงทะเบียนเนื่องจาก ๑ บัตรศึกษา ๒๕๐๕ จนกว่านักศึกษาผู้นั้น จะได้ปฏิบัติภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัยเดียวกัน และขอแจ้งให้ทราบด้วยว่าในขณะไปขอลงทะเบียนเรียนครั้งนี้ นักศึกษาจะต้องนำบัตรประจำตัว และใบเสร็จ สิชณพูป แสดงตัวเพื่อบรรยายให้มีการลงทะเบียนแทนกัน นักศึกษาผู้ใดไม่นำบัตรประจำตัวและใบเสร็จซึ่งพูปแสดง อาจารย์ที่ปรึกษาจะไม่รับพิจารณาลงนามใน ม.ร. ๒๕ ให้ ซึ่งจะทำให้นักศึกษาต้องเสียเวลามาใหม่อีกรั้งหนึ่ง

ข่าวรามคำแหง

ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๓๙

๘๘ มกราคม ๒๕๑๕

ราคา ๕๐ สตางค์

หมายเลขอธิการบดี
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

1. ห่านอธิการบดี	777545
2. แผนกวิชาบริหาร	777578
3. แผนกเงิน	776535
4. แผนกสถาณที่และสวัสดิการ	775512
5. แผนกพัสดุ	775556
6. แผนกวิชาสุขภาพ	776536
7. โรงพยาบาลรามคำแหง	776530
8. แผนกฝ่ายค่าวรา	776526
9. กองห้องสมุด	776531
10. สวป.	776524
11. คณะนิติศาสตร์	776516
12. คณะบริหารธุรกิจ	776517
13. คณะมนุษยศาสตร์	776519
14. คณะศึกษาศาสตร์	776523

โปรดเปลี่ยนเลขหมายโทรศัพท์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

เดิมแผนกพัสดุ 775556
เปลี่ยนเป็นรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ 775556

ด่วนมาก

ม.ร. กำหนดกำหนดนัดในวันสถาปนามหาวิทยาลัยในวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๐๕ ขอเชิญอาจารย์ เจ้าหน้าที่และนักศึกษาร่วมบำเพ็ญถวาย กังเกรา ๖.๓๐ น. เป็นทันไป

รายละเอียด โปรดอ่านจาก ‘ข่าวรามคำแหง’ ฉบับหน้า

ข่าวจากแผนกบริการรวมนักศึกษา

เปลี่ยนสถานที่ปฏิบัติงาน

แผนกบริการ นักศึกษาเปลี่ยนสถานที่ทำงาน โดยย้ายจากที่ สวป. ไปอยู่ที่สำนักงานอธิการบดี ชั้นล่าง เพื่อระดับนักศึกษาผู้อุทิศตัวที่ประสรงค์ของรัฐบาล ตามประกาศมหาวิทยาลัยรามคำแหง ลงวันที่ ๑๐ เม.ย. ๑๕ และลงในข่าวรามคำแหงฉบับที่ ๓๐ ลงวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๐๕ โปรดปฏิบัติตามนี้ด้วย

หนังสือรับรองเพื่อดูเอกสารไฟ

นักศึกษาที่ยื่นคำร้องขอหนังสือรับรอง เพื่อผลค่าโดยสารรถไฟ ที่แผนกบริการนักศึกษา ให้ไปรับหนังสือรับรอง ฯ ให้ กังเกรวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๐๕ เป็นทันไป

พิธี “รถน้ำดำหัว”
ในงานส่งกรานต์

๑๗ เมษายน ๒๕๑๕

ข่าวพื้นเต้น

ถ้าพื้นที่อ่อนโยนของนักศึกษาอยู่

ท่านอธิการบดี กล่าวขอบคุณนักศึกษาทุกคน ที่ร่วมงานนี้

‘รถน้ำดำหัว’ ห่านอธิการบดี

รถน้ำอาจารย์

ขอมาลาไทยกันเอง ระหว่างนักศึกษา

การศึกษาฯ

พื้นที่จราจร

วิชา HI 221

● ตามที่นักศึกษาทั้งชั้อนุบาล พ่อขุนศรีอินทร์ ก็ได้เข้าเรียนในราชสมบัติและสถาปนาอาณาจักรสุโขทัย เป็นอิฐราชากอง ในปี พ.ศ. ๑๗๘๙ หรือ ๑๗๐๐ แน่น ขอเชิญดูนี้ ในปัจจุบันยังไม่พบหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่ยืนยันว่าเหตุการณ์ทั้งกล่าวล้วนเกิดขึ้นในปี พ.ศ. ๑๗ ๒๐ ในคำอธิบายหนังสือพระราชพงศาวดารฉบับพระราชพงษ์ทั้งสองชาติ ซึ่งเป็นบทประพันธ์ของสมเด็จพระยาคำทรงราชานุภาพ ทรงสันนิษฐานไว้ว่า

“ราชอาณาจักรสุโขทัย ก็คิดความรู้ที่ทำให้มีอยู่ในเวลาอันยาวนานว่า ได้ก่อตั้งขึ้นตั้งแต่เมื่อเรารож ชุติการช ๖๐๐ ทรงกับมหาภารช ๑๗๐๐ และ พ.ศ. ๑๗๘๙”

ส่วนในบทประพันธ์เรื่องพระร่วง สมเด็จพระยาคำทรงราชานุภาพได้ทรงให้ข้อสันนิษฐานไว้ดังนี้

“พระเจ้าศรีอินทร์ กองกรุงสุโขทัยอยู่ที่บ้านไม่ปรากฏในพงศาวดาร เมื่อสร้างครั้งแรก ราชธานีสองค์ใหญ่ได้รับราชายาททรงพระนามว่า “พระเจ้านามเมือง” ... พระเจ้านามเมืองของกรุงสุโขทัยที่บ้านไม่ปรากฏ รู้ได้ว่าคงคล้ายเมืองอย่างหลังแต่ไม่ได้ระบุชื่อกลาง พระเจ้าศรีอินทร์ที่ยกบัชร์กาลพระเจ้านามเมือง รวมกันประมาณ ๒๖ ปี จึงควรนับว่าในระหว่าง พ.ศ. ๑๗๐๐ จน พ.ศ. ๑๗๘๙ เป็น “สมัยกรุงสุโขทัย”

นักประวัติศาสตร์ไทยในสมัยหลัง จึงได้คิดถือความข้อสันนิษฐาน ของ สมเด็จพระยาคำทรงราชานุภาพ ทั้ง ๒ ข้อนี้ บางคนอาจด้อยค่า พ.ศ. ๑๗๘๙ เป็นนับสถาปนาอาณาจักรสุโขทัยและบังคับใช้ต่อไปอีก พ.ศ.

๑๗๐๐ ในหนังสือเรื่อง The Indianized States of Southeast Asia ศาสตราจารย์约瑟夫·โคเดส (George Coedes) ผู้ประพันธ์ได้ให้ข้อสันนิษฐานไว้ว่า พ่อขุนศรีอินทร์ ก็ได้เข้าเรียนในราชสมบัติประมาณปี พ.ศ. ๑๗๒๐ หรือ พ.ศ. ๑๗๒๖

ดังนั้น บันทึกที่พ่อขุนศรีอินทร์ ก็ได้เข้าเรียนในราชสมบัติและตั้งอาณาจักรสุโขทัยขึ้นจึงเป็นเพียงข้อสันนิษฐานอยู่และพอสรุปได้ว่า อาณาจักรสุโขทัยคือตั้งขึ้นประมาณระหว่างปี พ.ศ. ๑๗๒๖ ถึง ๑๗๒๐

บันทึกที่พ่อขุนรามคำแหงหาราช เสด็จ ขึ้นครองราชสมบัติที่เข่นกันหมื่นหลักศูนย์โดย บังเอิญไม่สมเกียรติ กรรมพระยาคำทรง ฯ ทรงสันนิษฐานว่าคงเป็นประมาณปี พ.ศ. ๑๗๒๐ นายศรี อมาตยกุล ได้เสนอปี พ.ศ. ๑๗๒๐ (หรือ อมาตยกุล “ข้อที่ควรคิดเกี่ยวกับกรุงสุโขทัย” หนังสืออนุสรณ์พ่อขุนรามคำแหงหาราช จัดพิมพ์โดยคณะกรรมการจัดหัตถศิลป์ ทรงเทพฯ พ.ศ. ๒๕๑๓ หน้า ๑๗๐-๑๗๑) โดยคิดคำนวณจากปีที่ปรากฏในศิลาจารึกสุโขทัย หลัก ๑ ซึ่งเจริญไว้ว่า

“๑๗๐๑ ศก ปีมีโรง พ่อขุนรามคำแหงเจ้าเมืองศรีสัชนาลัยสุโขทัยนั้น ปลูกไม้กาลได้ลิบสีเข้า...”

ในบันทึกของนายศรี อมาตยกุล ที่กล่าวว่า “๑๗๐๑ ทันกาลเมื่อยังได้๑๗ ปี กันนั้นพ่อขุนรามคำแหงเจืองบุกถล่มกัลังล่าในปี ๑๗๐๐ ชึ่งกรุงบุพุทธคั�ช ๑๗๒๐ นายศรี อมาตยกุล จึงได้เสนอว่า เป็นปีที่พ่อขุนรามคำแหงหาราชขึ้นเสวยราชย์ เพราะมีปีเดียวกันกับวันที่กรุงสุโขทัยก่อสร้างพระวัดตุ หรือบุกถล่มไม้ไว้ในปีแรกที่ได้เสวยราชสมบัติเพื่อเป็นเครื่องยืนยันว่าตั้งขึ้นสำเร็จแล้ว”

ไม่มีฝ่ายใด ไม่ผูกตัวอย่างอินเดียและเพิ่งเป็นสมาชิกอังกฤษ ว่างงานที่เข้ามาหากษาอย่างไรก็ตามไม่ว่าเป็นผู้บุนชากิจวัติอย่างเอกสารที่มากกว่า และสถาบันต่างๆ ก็มากกว่า จึงจะทำให้นายจ้างพิจารณาหันเข้าทำงานได้ยาก

นักเศรษฐศาสตร์คนหนึ่งคือ Hirschman ว่าการพัฒนาประเทศจะมีช่องโหว่ที่เกิดจากความไม่สมดุล เช่น การว่างงาน ปล่อยให้เกิดขึ้นโดย ถ้าจ้างบีบหัวมีเงิน แล้วประชาชนต้องการทำงานบีบหัวสีดี เพื่อรับงานและร่วงพัฒนาประเทศขึ้นได้

แผนพัฒนาเศรษฐกิจของไทย ยังยกตัวอย่างด้านนี้ ผู้หักภาษีการรวมประมาณ ๓-๔% เพื่อไม่เพิ่มน้ำท่าทางอุตสาหกรรมและบริการ การศึกษาระดับสูงเท่านั้นจะช่วยงานด้านอุตสาหกรรมและบริการให้ได้

กล่าวโดยสรุป ถ้าเป็นที่ยอมรับกันว่า การศึกษาเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อใช้ในการพัฒนาประเทศ มหาวิทยาลัยรวมคำแหงดำเนินกิจกรรมที่สำคัญมากับเหตุการณ์ เพื่ออุดช่องโหว่ที่นักเรียนล้นจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ นี่คือการให้เป็นผลเมืองคือรัปภารติ วิชาทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์จะเหลื่อมจิตใจเข้าให้เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม เป็นการแก้ความเจริญทางวัฒนธรรมเป็นความเจริญทางวิจิตร ให้บังคับ เพื่อแก้ไขปัญหาทางสังคม ตามจุดมุ่งหมายของวิชาชีวะนั้น มหาวิทยาลัยรวมคำแหงก็เหมือนสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ ที่มีส่วนในการพัฒนาประเทศไทย สมควรให้บังคับส่งเสริมเพื่อการศึกษาของชาติ ในการพัฒนาทรัพยากรัฐมนตรี เป็นผลถึงการพัฒนาประเทศไทยที่สุด ●

ตารางที่พิมพ์และน้ำหน้ำแล้ว

1441 การเรียนและการพูด (TH 243)	คร. สิงหา, อ. นิตยา, อ. สาลี ราคา 30 บาท ค่าสั่ง 3.50 บาท
1449 Les exercices correctifs des fautes communes aux élèves thaï (FR 111 & FR 112)	คร. สิงหา, อ. ยุบล, อ. อรพินทร์ ราคา 24 บาท ค่าสั่ง 3.00 บาท
1452 ประวัติศาสตร์อารยธรรมของโลก (HI 102)	ผศ. สมบูรณ์ ธรรมกรองอภัย ราคา 50 บาท ค่าสั่ง 4.50 บาท
1453 พลศึกพันธุ์สุนัขนิมนาวิทยาลัย ปริมา 1 (PH 111)	อ. กองกุญช์, อ. ธนาภาณุณ ภัททารากุญจน์ ราคา 38 บาท ค่าสั่ง 3.50 บาท
1454 ความรู้ทั่วไปทางวรรณกรรมไทย (TH 102)	คร. สิงหา, อ. นิตยา, อ. สาลี, อ. ประทีป ราคา 39 บาท ค่าสั่ง 4.50 บาท
1456 คู่มือกฎหมายอาญา 1-2 (LA 121, LA 122)	อ. โนนไชและอาจารย์อื่นๆ (หนังสืออ่านประกอบ) ราคา 11 บาท ค่าสั่ง 3.00 บาท
1459 วิทยาศาสตร์ทั่วไป เล่ม 2 (SC 103)	อ. สมราถ พึ่กผลงาน และอาจารย์อื่นๆ ราคา 12 บาท ค่าสั่ง 3.50 บาท
1460 วิทยาการภาษาไทย (SC 103)	อ. นันท์กุลและอาจารย์อื่นๆ ราคา 5.00 บาท ค่าสั่ง 3.00 บาท

1972 INTERNATIONAL BOOK YEAR

BOOK FOR ALL

ตามที่นักศึกษาได้สังชี้ว่ากระแสตอบรับดีมาก จึงได้ดำเนินการเผยแพร่ ณ บริเวณสังคีกษา ปราบภูว่า การเขียนนี้ยังคงอยู่ในปี พ.ศ. ๑๗๐๒ นักศึกษา ประชาน และครุยว่าจารย์เป็นอย่างดี ตลอดเวลา ๗ วัน จำนวน ๒๕๐ หน้า ต่อ ๑,๗๐๐ เดือน

©RULib Archives

1461 วิทยาการภาษาไทย (หนังสืออ่านประกอบ SC 103) สมราถ พึ่กผลงาน 5.00 บาท ค่าสั่ง 3.00 บาท

● การศึกษาอบรมเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (human resource development) เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาประเทศ แต่เมื่อเห็นข้อดังว่า เป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เพียงบากน ควรจะได้จัดทำจำนวนผู้ที่จะได้รับการศึกษา แล้วเรื่องจะพาให้ประเทศไทยพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่เหลือปล่อยตามภารกิจ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาด้านการเมืองการปกครอง ซึ่งจะเป็นความคิดขัดแย้งกัน (paradox) ระหว่างนักการศึกษา นักวางแผน นักปฏิบัติ และนักคิดแก้ปัญหา ขอนำมายاختามในที่นี้

นักการศึกษาเป็นผู้ที่มีมองในแบบตี่ เห็นการศึกษา เป็นสิ่งที่สวยงาม ทำนุษย์ให้เป็นคนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยเห็นว่าทุกคนควรมีอิสระเสรีภาพในการศึกษา (freedom of education) ไม่ควรรีบเรียนให้เร็ว และเรียนในสี่ที่กินสนใจและชอบ เพื่อให้ร่วงกายและใจให้พัฒนาเต็มที่ ด้วยความเป็นห่วงร่วงใจของชาชนจะแสดงถึงการศึกษา ยังไงดี บังคับให้เรียน เช่นไทยต้องการศึกษาภาคบังคับ ๔ ปี และขยายอยอกบังคับด้วยเป็น ๗ ปี หมายถึงคนไทยต้องเรียนหนังสือจน ป. ๔ หรือ ป. ๗ ในโอกาสอันใดก็เป็นอย่างน้อย บางประเทศได้ขยายการศึกษาภาคบังคับเป็น ๘ ปีบังคับ ๑๒ ปีบังคับมี เพื่อชูใจให้ประชาชนเรียนหนังสือต่อไปอีก ถือว่ารัฐบาลต้องการศึกษาให้พร้อม คือไม่เก็บค่าเล่าเรียนนั่นเอง จนถึงจะบังคับมหาวิทยาลัย โรงเรียนและมหาวิทยาลัยต่างๆ ของรัฐบาล จึงเลือกไว้ค่าเล่าเรียนเป็นค่าบำรุงการศึกษาแทน ซึ่งเก็บอยู่ในอัตราที่เมื่อเดือนกันยายนจะเรียนในโรงเรียนราษฎร์ ยังพยายามขยายโรงเรียนหรือ วิทยาลัยอื่นไปดึง ประชาชนในต่างจังหวัดเก็บอุปกรณ์ มีหน่วยงานระหว่างประเทศชั้นนำหลายอีก เช่น UNESCO, SEAMBO ส่งเสริมการศึกษาและทางานอุดมช่องให้กับนักการศึกษา เพื่อให้นักเรียนค้นคว้าในการศึกษา ให้มีรายภาคในการศึกษาที่สุด และให้ประชาชนมากที่สุด อยู่ในสถานศึกษานานที่สุดที่จะเป็นได้ การศึกษาจึงได้พัฒนามากอย่างรวดเร็ว เพิ่มจำนวนนักเรียนขึ้นทุกที่ ไม่มีโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยที่ปฏิเสธการรับนักเรียนนักการศึกษา รับให้จนหมด ทุกคนสนับสนุนไม่มีปัญหา

นักวางแผนซึ่งเป็นคนหัวสมัยใหม่เข้ามายืนหน้าที่ เมื่อสิบกว่าปีมานี้เอง ได้พยายามเก็บข้อมูลเพื่อทำสถิติใช้ในการวางแผนเป็นไปในทางที่ดีที่สุด ให้กับนักการศึกษา ซึ่งเป็นการดีเยี่ยมกับปรัชญาของนักการศึกษา โดยสามารถวางแผนกำลังคนให้เห็นว่า ในวันข้างหน้า ประเทศไทยต้องการคนงานช่างมีฝีมือระดับกลาง (middle level manpower) ให้แก่ช่างที่มาจากการต่างๆ ที่ต้องการ ร.ร. ก่อสร้างอุทกศาสตร์ ช่างกลปัมปัน ฯลฯ เป็นตัวอย่าง ระดับมหาวิทยาลัยยังขาดแคลนด้านวิทยาศาสตร์ประยุกต์ (applied science) เช่น แพทยศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เกษตรศาสตร์ ฯลฯ แต่ในขณะเดียวกันมีนักเรียนสมัครเพื่อเข้าเรียน วิชาพหุภาษาอย่างทั่วทั้น ต้องดิจิทัลไปเป็นก่อนครึ่ง เพราะสถานศึกษาเหตุนั้นไม่ขยายออกให้พอ กับความต้องการ เป็นการจำกัดปริมาณ ให้กับบุคคลที่เข้าเรียนมาก ไม่เกิดคิมิสูง โครงการว่าขาดแคลนเป็นเรื่องของขาดแคลน ทางด้านอุปกรณ์ เครื่องมือ ฯลฯ ที่ขาดแคลน จึงต้องหาทางแก้ไข

รัฐบาลมหาวิทยาลัย มีทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ นักวางแผนจะบอกว่าให้รัฐบาลต้องการให้รัฐบาลเพียง พอดี โดยจะอ่านว่าโครงการนี้ไม่อยู่ในแผนพัฒนาการศึกษา ความจริงนั้น แผนพัฒนาฯ แบ่งได้เป็น ๓ ระยะ คือระยะสั้น ได้แก่ งบประมาณประจำปี โครงการนั้นได้รับงบประมาณมาบ้างแล้ว แผนระยะปานกลางได้แก่ แผนพัฒนาฯ ที่ร่างขึ้น ๕-๖ ปี นี้ ที่ได้บรรจุไว้ แต่พื้นเพียงสั้นๆ การวางแผนควรแข็งกร้าว จะไม่เปลี่ยนแปลงตามภาวะการณ์และความต้องการทางการเมือง สังคม และเศรษฐกิจอย่างนั้นหรือ ส่วนแผนระยะยาว ๑๐ ปี ๒๐ ปีข้างหน้า ไทยยังไม่ได้วางขึ้น

การจำกัดปริมาณทำให้เกิดผล ดัง

๑. จำกัดเสรีภาพในการเลือก (freedom of choice) ตามที่นักการศึกษาต้องการให้มี เช่น Dewey ได้เน้นในเรื่องการจัดการศึกษาให้มุ่งที่ความต้องการ ของนักศึกษา (student centered) เมื่อนักศึกษาต้องการเรียน แต่ไม่เรียน และเรียนในสาขาวิชาที่ตนต้องการ ชอบทางวิชาศาสตร์ ความต้องการที่จะได้เรียน แล้วก็จะเรียนไปได้ดีเอง รัฐบาลจึงควรใจกว้างพอที่จะเบิกบับ นักศึกษาได้กว้างขวาง และเนื้หาด้านสาขาวิชาพอ เพราะทุกคนย่อมเรียนทันกันหมด ยกเว้นที่รักการดังหันแน่ๆ ให้

ทางฝ่ายนักการศึกษาให้มี การศึกษาภาคบังคับ เพื่อเป็นการกระตุ้นจูงใจให้คนอย่างเรียนขึ้น ค่าเล่าเรียนก็ถูก แต่พอมาก็จะบังคับการศึกษาสูงกลับก็คัน เหมือนกับการรับประทานอาหารอร่อยๆ ไปได้เพียงครึ่งหัวเดียว ก็จะต้องกลับไปอีกครึ่งหัว ไม่มีให้อีก ผู้รับประทานจะมีความรู้สึกอย่างไร

๒. เพิ่มภาระทางการเงิน ทำให้เกิดระบบการให้เงินเดือน แม่อ. ร.ร. รัฐบาลปล่อยเก็งกำไรให้หนัก ทางร.ร. ราชภัฏก็เรียกร้องเอาค่าเล่าเรียนแพง และยังเก็บเงินอีกปีภาค

๓. เกิดระบบอภิสิทธิ์ มีการฝ่าฝืนเก็งกำไร ไม่อนุญาตให้บุคคลที่ไม่เป็นผู้ ไม่สามารถเข้าเรียน ผู้ปักทองบางครั้ง หน้ากากว่าเครื่อง จะได้เข้าเรียนหรือไม่ ไม่ทราบ ทางโรงเรียนเกิดความวุ่นวายที่อยู่รับแขกมาฝ่าฝืน เกิดความวุ่นวายไม่ใช่เรื่องเล็ก ไม่ใช่เรื่องใหญ่ แต่ได้อภิสิทธิ์เข้าเรียน ผู้สอนเข้าสถาบันอุปกรณ์ศึกษาไม่ได้ ก่อน

มีมหาวิทยาลัยร่วมค้าแหง ที่มีการวิ่งเท้น เพื่อเข้าเรียนเข้าเกียกบัตรคับบัตรยังคงต้องการเข้าร่วงการประท้วงจากนักศึกษา จนมีการประท้วงทั่วประเทศต่อไป

๔. คุณภาพนักเรียนนักศึกษา ที่นักศึกษาบุรุษ จำนวนนักเรียนนักศึกษา แล้วนำมาทำเป็นกราฟ เพื่อให้ทราบถึงนักเรียนนักศึกษา ที่หายไปจากระบบการศึกษา เท่าไร จะเป็นรูปคล้ายเจ้าที่วัดอรุณ เพิ่มบันทึกจำนวนนักเรียนระดับนักเรียนนักศึกษา ทั้งสายสามัญ และสายอาชีพลงโดยเฉพาะอย่างจะบังคับมหาวิทยาลัยจะเป็นปลายแหลมปรึกษา เพิ่มจำนวนนักเรียน นักศึกษาเพื่อก่อตั้งมหาวิทยาลัย รวมค้าแหง ความต้องการของนักการศึกษาอย่างไร้เดียว รูปแบบนักเรียนนักศึกษา แต่ละระดับลดลงเล็กน้อย ระดับมหาวิทยาลัยที่ต้องวันเข้าจำนวนมาก ก่อนเป็นมหาวิทยาลัย รวมค้าแหง คือ พ.ศ. ๒๕๑๐ คร. บรรพต วิรชัย ได้แสดงไว้ในหนังสือรัฐศาสตร์ที่ไว้ป่าว มีนักศึกษามหาวิทยาลัยเพียง ๐.๖% ของนักเรียนประถม น้อยลงไม่น่าเชื่อ

ทางฝ่ายผู้ปฏิบัติ ได้แก่ โรงเรียนและมหาวิทยาลัย ค่า ถ้า ถือว่า เกี่ยวน้ำมาเท่าไรรับเข้าเท่านั้น จะเพิ่มขึ้น กันคิดหน่อย เพราะไม่อยากรับผิดชอบมาก และเดี๋ยวเวลาที่จะไปโถดีอย่างง่ายดาย

นักเข้าบัญชีทางการศึกษา จะนำมายังและทางทางออก คือสุด น้ำจะเป็นว่า นักวางแผนมีส่วนถูก เมื่อเห็นว่า ยังคงแคคณานุนัณณะดับกลาง และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ น่าจะขยายรับมากกว่านี้ ร.ร. อุทกศาสตร์ ช่างกลปัมปัน วิทยาลัยเทคโนโลยี ฯลฯ ขยายออกให้กับพอกับผู้สมัคร จะต้องไม่เกิน ๕% ผู้ปักทองก็ไม่เกิดร้อนนัก วิทยาลัยเทคโนโลยีไทย-เยอรมัน ที่มีนัยทางของวัสดุร้าว สมควรอย่างยิ่งที่จะขยายออกเป็นสาขา ๑ สาขา ๒ ถ้าด้านหนึ่งของนนทบุรี คณะแพทยศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ ให้ขยายออก ถ้าไม่ยอมโน้มให้มหาวิทยาลัยใหม่หักกัน นักการศึกษามีส่วนถูกมากกว่า ฉะนั้น ร.ร. มัธยมศึกษาได้มี คณฑิษ เช่น เกรียงอุ่น สวนกุหลาบ เทพศิรินทร์ ฯลฯ น่าจะได้ตั้งสาขาเป็นสาขา ๑ สาขา ๒ ไปเรื่อยๆ แท้ให้อยู่ร่วงน่องของครอบครัว เช่นที่นนทบุรี สมุทรปราการ ฯลฯ ระดับมหาวิทยาลัย มีมหาวิทยาลัยร่วมค้าแหงเป็นสิ่งที่เหมาะสมแล้ว เพื่อให้เกิดเสรีภาพในการเลือก น้ำจะให้ให้ขยายตัวเป็นก่อและเพิ่มขึ้น เพิ่มจำนวนนักศึกษาจะยังคงเท่าเดิม อันจะเป็นทางให้เป็นมหาวิทยาลัยสมบูรณ์แบบ ยังขึ้น เพื่อให้การดำเนินงานง่ายขึ้น นักวางแผนและผู้จัดประชุมให้หัวหน้าที่นักศึกษา นักศึกษาจะได้รับเงินเดือน ค้อนให้โดยไม่ต้องขอ แท้ให้เชิญรายการประมูลการ ใช้จ่ายมาให้ ก็จะสมกับเป็นนักวางแผนและนักบังคับประมูล ที่มีสภาพเดือนคง มองเห็นการดี กล้า รัฐบาลไม่กล้า ลงทุนอย่างนั้น น่าจะเลิกมีการศึกษาภาคบังคับได้แล้ว เพราะเป็นภาระแก่รัฐบาลมากเข่นกัน แล้วจะเป็นทางยังไงให้กันอย่างเรียนสูงขึ้น จะทำให้กลับไปซื้อบุหรี่ต่อไป

ตามที่หัวหน้าเร่งว่า รับนักศึกษาเข้าไปมาก จนออกมาระว่างงานนั้น เป็นการตัดระบบออกหนึ่งหนึ่งน้ำ เป็นเรื่องรุ่นสืบทอด ไม่มีก้าวเดินย้อน แต่จะไปคายประสม ที่มีนักศึกษา ว่างงานนั้นคิดที่การศึกษาต่อและ

ความนำ

kaum ก็ต้องคิดว่า การวัดความรู้ของมนุษย์ ไม่จำเป็น ท้องเป็นไปได้ วิธีการสอนไม่ถูกต้อง เป็นทางการ หรือการผ่านสถาบันการศึกษาตั้งแต่ต้น ๆ ผู้ที่ยังคงต้องนั่งในโรงเรียนในเมือง หรือผู้ที่เขียนขอเรียกว่า สุภาพรศน์ (optimistic) ก็จะเน้นโน้มเดื่อในความเชื่อมนุษย์ มั่นใจว่า “ความดี ไม่สูญ” รวมทั้งคิดว่าคนโดยทั่วไปมอง กันด้วยสายตาที่ส่องประกายดึงดูดค่าภัยในมากกว่าการรับดื่ม กันด้วยสัญญาณภาษาที่บอก เช่น แผ่นปริญญาที่ขอบ ประดับกับกันในห้องรับแขกอย่างภาคภูมิใจ หรือแผ่นน้ำยา ชื่อมหาวิทยาลัยที่คือวักกันพานพาหนะที่เกลื่อนทั่วบ้านห้อง ถนน ประหนึ่งจะบอกว่า รถชนที่คันนั้น ๆ เกยผ่านรัว มหาวิทยาลัยบางแห่งมาแล้ว

นักอุดมคิดนิยม ถูกเหมือนจะไม่นำกันในโลก นี้อีกแล้ว การประเมินค่าของคนโดยทั่วไปมีลักษณะเป็น เอียงไปทางสภาพภายนอก คือมองถูกที่เปลือกหรือร่างกาย มากกว่าแก่นแท้ นั่นคือ มองคุณสมบัติในเมื่อของการ ให้ประกาศนี้มั่นคง หรือใบปริญญามากกว่า “เนื่นใน” กีดความรู้หรือปริญญาชน ที่มีอยู่ในอนาคตวิเคราะห์ของสมอง หรือสภาพความเป็นผู้มี “อาชญา” ในรสนิยมต่าง ๆ ดังนั้น จึงมีการมุ่งพยากรณ์เพื่อให้ไปร่วมของ คุณสมบัติอยู่เสมอใน ทุกสังคม มีแก้ต่างกันกันในเรื่องความ ในประเทศไทย ขณะนี้ (๒๕๖๕) มีนักศึกษาประมาณ ๘๐,๐๐๐ คน ที่ประชาราษฎร ๓๓ ล้านคน ในสหราชอาณาจักร มีนักศึกษาที่มีประมาณ ๘๕๐,๐๐๐ คน ที่ประชาราษฎร ๒๖๖๖ ล้านคน (สหราชอาณาจักร) ที่มีประชากรกว่า ไทยเพียง ประมาณ ๕ เท่าเศษ ๆ แต่มีนักศึกษามหาวิทยาลัยมากกว่า ในประเทศไทยเดียวประมาณ ๑๐๑๖ เท่า) สำหรับผู้ที่เข้าสถาบัน การศึกษาได้ ก็มุ่งสำเร็จว่าหมายเหตุว่า กำลังสมอง ของตน เองเป็นส่วนใหญ่ แต่มีบางคนที่พยายาม “เรียนแล้ว” โดย วิธีที่ไม่ซื่อ และไม่ค้นคว้าเกี่ยวกับและศักดิ์แท้ ในการเป็นผู้ ได้รับการยกย่องว่า มีคุณบุณย์สูง นั่นคือ ไทยวิธีการ ไทยในการสอน หรือโดยการเข้าห้องว่างให้ผู้อื่นเขียนรายงาน การค้นคว้า (ไทย เปปอร์ต) ให้ ซึ่งผู้เขียนขอใช้คำพูด “ รวม ๆ คือ “โครงการทางสมอง” หรือ “โครงการทาง บัญญา” ที่พัฒนานักศึกษาในแวดวงนักศึกษา ให้ร่วมดึงการสอนทั้งตอน หรือโครงการนี้ห้ามสาระ ของหนังสือบางเล่มแล้วอ้างว่า เป็นผลงานของคนเอง เช่น เว็บอ้อลาในสหราชอาณาจักรที่หัวหน้าผู้ อินเดียแคร์ผู้หนึ่ง ซึ่งอ้างว่า ตนเองเข้าห้องการสอนที่เกิดขึ้น เมื่อหลายสิบปีมาแล้วได้ จึงให้คนเขียนเว็บไซต์หนังสือขึ้น แทนที่จะรักษา แบบไปเยาสาระมาจากหนังสือที่เก่าขึ้นแล้ว หนึ่งนานาแห่ง หรืออีกเรื่องหนึ่งที่อ้างว่าเป็นงานของคนเอง ๒๕๖๕ คือเรื่อง อัตชีวประวัติปลอมของเอกอัครราชทูต แห่งประเทศไทย เวอร์ชัน ชื่อว่า ของสหราชอาณาจักร อย่างไรก็ ข้อเชื่อนี้จะถูกต้องตามผลการโครงการทางบัญญาที่ผู้เขียน ลงในวารสาร นิตยสาร ฉบับ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๕ หน้า ๔๔ ซึ่งเกี่ยวกับสหราชอาณาจักรโดยเฉพาะ สำหรับใน ประเทศไทยนั้น นักศึกษามีคุณที่เฉพาะเจาะจง อย่างใน การทุจริต แต่จะลงวันไม่ถูกต้องดัง ที่นี่

การจัดกรรมทางบัญญา

ดร. บรรพชัย วีระศาส

อุตสาหกรรมแห่งการทุจริต

ท่าที่มีการรายงานจากการสารสนับสนุนตั้งกล่าว ปรากฏว่า ระบบการรับจ้างเขียนแทน เปเปปอร์ต หรือ รายงาน การกันด้วยหนังสือ (บัตร วีร์ปอร์ต) ให้กลยุทธ์ เป็นธุรกิจ ที่มีการวางแผนอย่างเหลือหลาย ท่านที่เคยอ่าน อัล曼เนก หรือหนังสือรวมรวมเหตุการณ์และข้อเท็จจริงประจำปี จะทราบว่าในสหราชอาณาจักร มีมหาวิทยาลัยหรือที่อยู่ต่อ มหาวิทยาลัยมากถึง ๗๐๐ แห่ง คือ “White Collar Crime” หมายถึงอาชญากรรมที่กระทำโดยผู้ไม่ได้เป็นปกติ – คือชนชั้น ก่อการ กล่าวอ้างอย่างหนึ่งว่า คืออาชญากรรมประเภทผู้ร้าย ผู้ดี ซึ่งมีไว้ในสหราชอาณาจักร คืออาชญากรรมที่โดย คุณประทับน้ำยาที่จับได้ เพื่อจะมีวิธีการหลอกแหลมลัก ชิงด้วยมักเป็นผู้มีการศึกษา พระราชนิพัทธ์ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ (พระราชนัดดา) ๒๕๖๖ พิมพ์ในรัชกาลในทางธรรม) เรื่อง “สอนธรรมแห่งศักดิ์ศรี ในโรงเรียน” ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ร.ศ. ๑๙๙ มีเนื้อ ความถูกต้องผู้มีความรู้ แต่มีลักษณะเป็นเลโกรชน ไว้ว่า :

“เรื่องการศึกษานี้ ขอให้ทรงช่วยคัดให้มาก ๆ จน ถึงรากแห่งของภารกิจศึกษาในเมืองไทย... การสอนศาสนา ในโรงเรียนทั้งในกรุงและหัวเมืองจะต้องให้มีขึ้น ให้มี ความวิถีว่า เด็กชั้นหลังจะต้องเดินจากศาสนา จนเสีย เป็นคนไม่มีธรรมในใจมากขึ้น... ต้องไปภายหน้าด้วยความบีบ คอกที่ได้เล่าเรียน คงจะประพฤติศักดิ์ศรีกันที่ไม่ได้แล้ว เรียนนั้นหาดูก็ไม่ คุณที่ไม่มีธรรมเป็นเครื่องดำเนินกิจ กิจจะต้องไปทางกรุงวิถีโดยมาก ถ้ารู้น้อยก็คงไม่ใช่ คุณ ถ้าไม่สนใจ ก็คงคล่องขึ้นและคง ปฏิสัมพันธ์กัน ภารกิจให้หัวหน้าด้วยความรู้เป็นเครื่องสำคัญ ให้คนดีและคนชั้นดี บีบคอกให้รักษาความบริสุทธิ์ความดี ความชั่วได้คล่องขึ้น”

เมื่อสภាលะเบื้องหน้า ออกหงมข้อมูลจาก สหราชอาณาจักร จึงสมควรที่จะพยายามบังคับและปรับ ปรุง โครงการทางบัญญา เพื่อความเรียบง่ายของประเทศไทย ชาติ ทางจิตวิชาและศีลธรรม ซึ่งจะเป็นเรื่องดี ให้ภาคใน ไป นวัตกรรม สถาบัน สถาบัน ที่นี่

อาจารย์บางคนจะบังคับให้นักศึกษาส่งทันร่วมมาตรฐาน หรือ มีการสัมภาษณ์เพื่อพิสูจน์ว่าเขียนและเข้าใจจริงหรือไม่

บัญญาทางจริยธรรม ก็ความเชื่อถือที่ทางบัญญา เมื่อเรื่องในอยู่มากขนาดนี้ แท้ก็มีคนเข้าวนไฟน้อยที่ พยายามล้มเรื่องจริยธรรมหรือศีลธรรมเต็ม ไทยพยากรณ์ หายากแท้ทั่วไป เป็นเรื่องของธุรกิจที่หักห้าม บางคนก็โอนความผิดไปยังระบบการศึกษา ไทยอ้างว่า มหาวิทยาลัยให้บันแแห่งศึกษาที่มีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง จึงมีช่องโหว่ให้มีการจัดกรรมทางบัญญาเกิดขึ้นได้

การบังคับและประปวน

ผู้บริหารมหาวิทยาลัยหลายแห่งเริ่มพยายามจัดการ กับอุตสาหกรรมการทุจริตประเทาแห่ง อาจารย์ผู้หนึ่ง ให้ส่งนักศึกษาที่บัญญาไป เข้าสอบแทนในบริษัทผู้ผลิต เทอมเปปอร์ต และรายงานทางวิชาการ เมื่อเทอมก่อน มหาวิทยาลัยยังคงไว้ที่ได้ให้เขียนนักศึกษาสองคน เพิ่มส่ง เทอมเปปอร์ตหรือไม่ รู้นิวออร์คและรัฐแคลิฟอร์เนีย ก่อตั้งพิจารณา ว่างกฎหมาย ที่จะห้าม การจ้างหน่วย เทอมเปปอร์ตหรือวิทยานิพนธ์เพื่อการทุจริต บริษัทต่าง ๆ จึงคุ ทำที่ว่าจะต้องเลิกกิจกรรม แท้จริงแล้วเป็นผู้รับผิดชอบ ชอบต่อความเสียหายหรือความเสียซึ่งที่ได้เกิดขึ้นมาแล้ว :

ความลับทั้งหมด

ผู้ที่คุ้นเคยกับหนังสือทาง พฤกษากรรม ศาสตร์ สัมัย ใหม่จะพบพัทท์หนึ่ง คือ “White Collar Crime” หมายถึงอาชญากรรมที่กระทำโดยผู้ไม่ได้เป็นปกติ – คือชนชั้น ก่อการ กล่าวอ้างอย่างหนึ่งว่า คืออาชญากรรมประเภทผู้ร้าย ผู้ดี ซึ่งมีไว้ในสหราชอาณาจักร คืออาชญากรรมที่โดย คุณประทับน้ำยาที่จับได้ เพื่อจะมีวิธีการหลอกแหลมลัก ชิงด้วยมักเป็นผู้มีการศึกษา พระราชนิพัทธ์ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ (พระราชนัดดา) ๒๕๖๖ พิมพ์ในรัชกาลในทางธรรม) เรื่อง “สอนธรรมแห่งศักดิ์ศรี ในโรงเรียน” ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ร.ศ. ๑๙๙ มีเนื้อ ความถูกต้องผู้มีความรู้ แต่มีลักษณะเป็นเลโกรชน ไว้ว่า :

“เรื่องการศึกษานี้ ขอให้ทรงช่วยคัดให้มาก ๆ จน ถึงรากแห่งของภารกิจศึกษาในเมืองไทย... การสอนศาสนา ในโรงเรียนทั้งในกรุงและหัวเมืองจะต้องให้มีขึ้น ให้มี ความวิถีว่า เด็กชั้นหลังจะต้องเดินจากศาสนา จนเสีย เป็นคนไม่มีธรรมในใจมากขึ้น... ต้องไปภายหน้าด้วยความบีบ คอกที่ได้เล่าเรียน คงจะประพฤติศักดิ์ศรีกันที่ไม่ได้แล้ว เรียนนั้นหาดูก็ไม่ คุณที่ไม่มีธรรมเป็นเครื่องดำเนินกิจ กิจจะต้องไปทางกรุงวิถีโดยมาก ถ้ารู้น้อยก็คงไม่ใช่ คุณ ถ้าไม่สนใจ ก็คงคล่องขึ้นและคง ปฏิสัมพันธ์กัน ภารกิจให้หัวหน้าด้วยความรู้เป็นเครื่องสำคัญ ให้คนดีและคนชั้นดี บีบคอกให้รักษาความบริสุทธิ์ความดี ความชั่วได้คล่องขึ้น”

เมื่อสภานะเบื้องหน้า ออกหงมข้อมูลจาก สหราชอาณาจักร จึงสมควรที่จะพยายามบังคับและปรับ ปรุง โครงการทางบัญญา เพื่อความเรียบง่ายของประเทศไทย ชาติ ทางจิตวิชาและศีลธรรม ซึ่งจะเป็นเรื่องดี ให้ภาคใน ไป นวัตกรรม สถาบัน สถาบัน ที่นี่

● บทความที่ทำกันกำลังอ่านอยู่นี้ เป็นประสบการณ์เด็ก ๆ น้อย ๆ ที่ผู้เขียนได้ประสบมากกับตัวเอง ซึ่งคิดว่าอาจจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่คิดจะไปศึกษาต่อทั่วประเทศ โดยเฉพาะประเทศไทยสหธรรมริภาน แต่อย่างไรก็ตามผู้เขียนขอให้ท่านอย่าถือถือเหตุการณ์ที่ผู้เขียนจะเล่าต่อไปนี้เกิดกับทุกคนไป ขอให้ท่านคิดเสียว่าเป็นเรื่องเล่าสักกันพั่งระดับกว่า

เรื่องแรกที่ผู้เขียนคิดว่าผู้ที่จะเดินทางไปศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ณ สหธรรมริภาน จะต้องคำนึงถึงก็อปบัญชาในการเลือกสถานศึกษา จะเห็นผู้เขียนคิดว่าหากจะขออินิยสัตต์ ถึงสถานศึกษาระดับนี้เสียก่อน ระดับปริญญาตรี หรือที่เรียกว่า UNDERGRADUATE LEVEL นี้โดยทั่ว ๆ ไปแล้วมีหลักสูตรในการเรียนประมาณ ๔ ปี หรืออาจนานอย่างว่านั้น หากท่านเรียนภาคฤดูร้อน (SUMMER) กวนคุ้ป้าด้วย สถานศึกษาที่ได้เลือกมากฝ่าย มีทั้งของเอกชน และของรัฐ (STATE) เป็นวิทยาลัย (COLLEGE) บังเอิญเป็นมหาวิทยาลัย (UNIVERSITY) บังเอิญรวมทั้งสถานศึกษาที่เรียกว่า eng College ซึ่งมีหลักสูตรเพียง ๒ ปี จบมีที่ ๒ แล้วได้รับอนุปริญญา และยังมีลิสทธิ์สามารถนำไปเรียนต่อชั้นปีที่ ๓ และปีที่ ๔ ในโรงเรียนที่มีหลักสูตรปริญญาตรีได้ อย่างไรก็ตามก่อนอื่นสิ่งที่ผู้เขียนห้องการจะลากไว้ ก็คือบัญชาที่กันในไทยบ้างคนยังเข้าใจดีว่า วิทยาลัยนั้นมีตัวที่เรียกว่า กวนมหาวิทยาลัย และคุณดูดิของนักศึกษาที่บอนอกมา ก็ตัวว่านั้น ผู้เขียนอยากระบุกแก่ท่านว่าไม่เป็นความจริง เพราะไม่ว่านักศึกษาจะมาจากวิทยาลัย หรือจบจากมหาวิทยาลัย ก็มีฐานะเท่ากัน ในไก่เป็นไปตามที่บวงกนิก ความจริงแล้ว สิทธิ์ของผู้ที่จบจากวิทยาลัย หรือผู้ที่จบจากมหาวิทยาลัย นั้นแทบไม่ทุกประการ ไม่ได้ต่างกันหรือต่างกันอย่างหนึ่งอย่างไร หากจะต่างกันบ้างก็จะมีเพียงความใหญ่ใหญ่องค์การเรียนที่ Junior College ก่อนก็จะตี เพราะโรงเรียนเดลี่นั้นไม่ใหญ่โถงเกินไป ทั้งห้องเรียน จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นก็ไม่มากมายเกินไป และสำหรับประเทศไทยนั้นเมื่อพิจารณาแล้ว ขนาดของชั้นเรียนก็พอ ๆ กับชั้นมัธยมของเรานั้นเอง การเรียนที่ Junior College เปรียบเสมือนผู้คนให้ท่านทำเพิ่มภูมิสัมภានที่แคลล้อมันใหม่ และไม่เคยมีประสบการณ์มาเลย โดยเฉพาะความเกี่ยวกับงานค้านภาษาอังกฤษ และประโยชน์อีกอันหนึ่งคือ อาจารย์สามารถควบคุมภูมิสัมภានที่อยู่ในตัวเด็ก ซึ่งสามารถจะช่วยท่านได้ในเวลาที่ท่านมีบัญชาอย่างหนึ่งอย่างใด เมื่อเปรียบเทียบกับ วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย แล้วจะเห็นว่า ห้องเรียนแต่ละห้องมีจำนวนนักศึกษาเป็นจำนวนมากมาก การคุ้มและและความไม่เกลี้ยงของอาจารย์กับนักศึกษา แทนจะไม่เคยได้ ผู้เขียนเคยเห็นนักศึกษาไทยหลายท่านที่เริ่มแรกเข้าเรียนที่ Junior College ก่อนแล้วก็อยู่ทางขับข่ายไป วิทยาลัย หรือ มหาวิทยาลัย ประสบความสำเร็จอย่างดี อย่างไรก็ตามในการหารือเรียน ประเภทนักเรียนท่านควรจะค้นหาตัวเองว่าในโรงเรียนเหล่านี้ เป็นที่

“เล็ก ๆ น้อย ๆ เนื่องจากบัญชาระดับปริญญาตรีในสหธรรมริภาน”

อาจารย์สุชาติ เทียนไทย
คณะบริหารธุรกิจ

เชื่อถือได้หรือไม่ โดยจากการศึกษาจากรายชื่อของสมาคมต่าง ๆ ที่รับรองสถานศึกษาเหล่านี้ จากราชการของโรงเรียน และตามบัญชาที่รู้ก่อน เพราะเกณฑ์บัญชาที่เกิดขึ้นสมควร ๆ กล่าวว่าคือ เมื่อเรียนจบได้รับอนุปริญญา และจะย้ายไปต่อชั้นปีที่ ๓ หรือชั้นปีที่ ๔ ของวิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยที่อื่นเป็นไปด้วยความยากลำบาก ทั้ง ๆ ที่คะแนนของนักศึกษาอยู่ในระดับดี ทั้งนี้เป็นเพราะท่านจากโรงเรียนที่ไม่มีสมาคมที่มีชื่อเสียง รับรอง หลักสูตรทางที่คิดท่านควรเลือกเรียน eng College ที่รู้ว่าเป็นเจ้าของกิจการจะดีกว่า เพราะอย่างน้อย ท่านก็จะไม่ได้ตัวท่านสามารถเดินทางไปมหาวิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยของรัฐ ที่ได้เลือกที่เดียว อนึ่งในการเลือกวิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยนั้น ท่านควรเลือกวิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย ที่เป็นของรัฐ หรือโรงเรียนที่ ก.พ. รับรอง ทั้งนี้ เพราะเวลาท่านสำเร็จการศึกษาแล้ว ท่านก็จะไม่เกิดบัญชาในการเดินทาง ก.พ. ไม่รับรอง หรือเก็บอัตราระเงินเดือนให้ ถ้ากวนนักศึกษาผู้อื่นที่จบจาก สหธรรมริภาน เมื่อจบกันทางที่คิดก่อน ไปศึกษาต่อ ท่านควรจะขอโรงเรียนที่ทาง ก.พ. รับรอง เอาไว้ให้มีติกนีไป ก็จะเป็นประโยชน์แก่ท่านในโอกาสข้างหน้า หากท่านคิดว่าจะรับราชการ หากท่านมีความตั้งใจว่าจะทำงานเอกชนมั่นคงไม่เป็นบัญชาแต่อย่างใด เพราะบริษัทเอกชนไม่ค่อยคำนึงถึงเรื่องนี้มากเท่าไก่นัก

ควรนัดลองหันมาดูก็ได้เรื่องที่อยู่อาศัย โดยทั่ว ๆ ไปแล้วมีวิทยาลัย มหาวิทยาลัย หรือ eng College นั้นก็จะมีหอพัก (DORMITORY) ซึ่งไว้ให้สำหรับนักศึกษา ดังนั้นผู้เขียนคิดว่าหากท่านไม่ใช้ชั้องเรื่องอาหารฝรั่งมานัก ก็จะคิดว่าจะทำให้กิจกรรมอยู่ห้องพัก เพราะก่อนท่านจะมีโอกาสฝึกฝนการพูด ภาษาอังกฤษ กันเพื่อน ๆ ได้คิดว่าอยู่บ้านช่า (APARTMENT) และเมื่อท่านคิดว่าท่าน มีความสามารถแล้วจึงแยกออกไปอยู่บ้านเช่านั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ก่อนจะแยกตัวออกจากไทย ถ้าท่านทำให้เพื่อเป็นการฝึกฝนภาษาอังกฤษ ของท่าน ท่านลองคิดก็ถูกแล้วกันว่าคุ้มกันหรือที่เสียเงินเสียทองมาเรียนถึงที่นี่ หากไม่ได้อีกกลับไปเลย อย่างไรก็ตามผู้เขียนนิ่งใจว่า ห้องไม่ได้รักษาราคาสูง เพราะจะทำให้บ้านที่เดือนละ ๑๐๐ บาท ไม่ใช่ก่อตัวไปทางไปรษณีย์ น้ำดื่ม ๒๐ บาท โน๊ตบุ๊ค กับโทรศัพท์ ๕๐ บาท น้ำดื่ม ๕๐ บาท คุณเพื่อนๆ น้ำดื่ม ๕๐ บาท ผู้จัดการ ๕๐ บาท

สำหรับ การศึกษา นั้น โดยทั่ว ๆ ไปนักศึกษาจะห้องร่วมกับของมากที่สุด เพราะทุกสิ่งทุกอย่างทั้งที่การเลือกวิชาเรียน จำนวนหน่วยกิตที่เรียน นั้นขึ้นอยู่กับตัวของนักศึกษา แต่บางแห่งทางโรงเรียนก็ได้จัดทำอาจารย์ที่ปรึกษาไว้อยู่ช่วงเวลาถือนักศึกษาใหม่ ในการแนะนำวิชาต่าง ๆ ตลอดจนจำนวนหน่วยกิตที่นักศึกษาควรเรียน หากนักศึกษาห้องทั้งห้องในใจเอง ผู้เขียนคิดว่าเหมือนแรก ๆ นักศึกษาไม่ควรรับรองเกียวกับวิชาที่เรียน เพราะหากแบ่งภาระเกินกว่าที่ท่านเองจะสามารถดูแลได้ ก็จะทำให้ล้าบากมาก เพราะจะแนะนำจะสอนไม่ทัน เวลาสอบก็จะทำคะแนนไม่ดี แม้แต่ครูหนังสือที่พอยังคงอยู่แต่ละวิชา เพราะการศึกษาที่นั่นเราห้องอ่าน ทำร้ายที่ไม่ใช่ภาษาไทย จะนั่นความรู้เว็บและความเข้าใจเรื่องจะรักษาความอ่อนน้อม แต่เมื่อเราเรียนมากไป อ่านไม่ทัน เวลาสอบก็จะทำคะแนนไม่ดี แม้แต่ครูหนังสือที่ผู้เขียนอย่างขอแนะนำว่าใช้ช่วยนักศึกษาที่ไปใหม่ๆ ได้คือสุกคือ หมั่นเข้าห้องสมุดอ่านหนังสือให้มากเท่าที่จะมากได้ เพราะแน่นอนเมื่อไปใหม่ ๆ การพั่งการบรรยายอาจจะเก็บความไม่ได้หมด ฉะนั้นการศึกษาด้วยตนเองจะช่วยทำให้ก้ามมาก

สิ่งที่กล่าว みなสักว่า ผู้ที่จะเดินทางไปศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ณ สหธรรมริภาน ควรกระเตรียมไว้ก่อน และความสำเร็จจะมาสู่ท่านอย่างแน่นอน ●

อัตราค่าบำรุง ชร.

นักศึกษา ๒๕๖๘

จำนวนหนังสือ ๕๒ ฉบับ

สมาชิกห้องเรียน ๑๙๗ ฉบับ

สมาชิกห้องเรียน ๑๙๗ ฉบับ

ในห้องเรียน ๑๙๗ ฉบับ

คุณเพื่อนๆ น้ำดื่ม ๕๐ บาท

ผู้จัดการ ๕๐ บาท

ORULib Archives

